

ת"ד 4180/08/13 - מדינת ישראל נגד בדר עומרי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4180-08-13 מדינת ישראל נ' עומרי

בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בדר עומרי ע"י ב"כ עוה"ד אורון

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

א. אי ציות לתמרור 301, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א 1961, בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961.

ב. נהיגה בקלות ראש - עבירה על סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961.

הרקע לכך שבתאריך 7.6.2012 בשעה 12:00, נהג הנאשם באוטובוס ציבורי מסוג וולבו מספר 97-985-59 (להלן - "**אוטובוס א**") בחניון רידינג בתל אביב-יפו מכיוון מזרח לכיוון מערב והתקרב להצטלבות (להלן "**ההצטלבות**") עם כביש היציאה מהחניון לשדרות רוקח. בסמוך להצטלבות עם כביש היציאה מהחניון לשדרות רוקח מוצבים משני צדי הדרך בכיוון נסיעת הנאשם תמרור 301. אותה עת, חנה בכביש היציאה מהחניון לשדרות רוקח בהצטלבות כאמור לעיל בסמוך למדרכה הימנית, מול כיוון נסיעת הנאשם אוטובוס דן מספר 91-618-01 (להלן - "**אוטובוס ג**"), באותה עת נהג יוסף דני אוטובוס דן מסוג מאן (להלן - "**אוטובוס ב**") מספר 90-745-01 בכביש היציאה מהחניון מכיוון צפון לכיוון דרום, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם והתקרב להצטלבות.

כתב האישום מייחס לנאשם נהיגה בקלות ראש, שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, נכנס לצומת מבלי שנתן זכות קדימה לאוטובוס ב' שנכנס להצטלבות מימינו ושני כלי הרכב התנגשו. מעוצמת ההתנגשות נהדף אוטובוס ב' לעבר אוטובוס ג'. כתוצאה מהתאונה נחבל נהג האוטובוס ב' ונוסע באוטובוס הנאשם, וכלי רכב המעורבים ניזוקו.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים :

1. הנאשם נהג ברכב אוטובוס ציבורי שמספרו 97-985-59, במועד בו אירע המקרה.

2. בכיוון נסיעת הנאשם יש שני תמרורים 301, ברורים ובולטים לעין.

3. הכביש במועד האירוע היה יבש, ראות טובה של אור יום.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן :

לגרסת המאשימה - הנאשם נהג בקלות ראש, כאשר לא ציית לתמרור תן זכות קדימה. בנוסף, לא נתת זכות קדימה לרכב הבא מימין, וכתוצאה מכך נפגע המעורב ונוסע של הנאשם. כמו כן, גרם נזק לרכוש.

לגרסת הנאשם - הנאשם ציית לתמרור, האוטובוס המעורב היה במצב חניה, וכאשר הנאשם היה בעיצומה של הפניה, הנהג המעורב החל לנסוע והוא זה שפגע באוטובוס של הנאשם.

דין והכרעה:

1. בחקירתו הראשית העיד בוחן התאונות ע/ת מס' 3 רס"ר יואב אטל לאמור:

"ש. הסבר לביהמ"ש את המסקנות שהגעת אליהם, מה אתה למד מהנזקים?

ת. במקום התאונה נמצאו האוטובוסים כפי שבתרשים לא הוזזו מהמקום, לפי נזקים של רכב א' שהוא רכב פרטי לבין אוטובוס ב' השייך לחב' דן, הנזקים של אוטובוס דן מעידים על כך שאוטובוס א' המהירות היתה גבוהה מאוטובוס דן, ניתן לראות בנזק של אוטובוס דן שהנזקים יוצאים כלפי חוץ לכיוון חזית אוטובוס כלומר מאחור לפנים, דבר מעיד שהאוטובוס א' שהיה בעמידה או בנסיעה מאד איטית. בניסוי שדה ראיה ניתן לראות את האוטובוס דן היה במרחק 60 מטר כאשר אוטובוס עומד בקו הצומת מסתכל ימינה לכיוון אוטובוס ב'. המסקנה שאילו היה מאפשר נסיעה של אוטובוס ב' היה מונע את התאונה".

(שורות 3 - 10 עמ' 9 לפרוטוקול).

2. בחקירתו הנגדית העיד ע/ת מס' 3 כי:

"הנזקים מעידים שאוטובוס א' היה במהירות יותר גבוהה מאוטובוס ב' אם מה שטוען הסנגור האוטובוס שהחל בפניה היה נזק של מעיכה באוטובוס ב' ונזק מלפנים ומאחור, כפי שרואים בצילומים נזק אוטובוס ב' זה מאחור ולפנים".

(שורות 20 - 24 עמ' 9 לפרוטוקול)

ובהמשך העיד לאמור:

"... גם בעדויות וגם הנזקים ותמרור של נהג א' מעידים גם כי היה צריך ליתן זכות קדימה, זה שנהג ב' היה ערני מספיק להספיק לבלום במן ולא להכנס באוטובוס א' כפי שקורה בתאונות כשאוטובוס ב' נמך פוגע בדופן רכב א'".

עמוד 2

3. במסגרת חקירתו הנגדית נשאל ע"ת 3 רס"ר יואב אטל בוחן התאונות:

ש. המעורב טען שהגיע בנסיעה רצופה לפתע ראה את רכב א' נכנס לצומת ואז בלם, ובכל זאת לא הצליח למנוע את התאונה, במצב כזה לו היית מסתכל על הטכוגרף היית מצליח לראות שהרכב המעורב הגיע בנסיעה רצופה ועצר?

ת. הפענוח שאנו עושים היא בדיקה למהירות מקסימלית שעבר הרכב. זה משמש אותנו לתאונות קלות וזה מהירות מקסימלית של טכוגרף, יש פענוח של פענוח יותר מעמיק מורכב, שזאת הרבה עבודה, יש אחד שמוסמך, לא מבצעים בכל תאונה פענוח כזה. בפענוח שאני מבצע אני יכול למצוא מהירות מקסימלית של האוטובוס ולא מתי זה קרה בנוסף לא היה צורך כי גם בעדויות וגם הנזקים והתמרור של נהג א' מעידים גם כי היה צריך ליתן זכות קדימה, זה שנהג ב' היה ערני מספיק והספיק לבלום בזמן ולא להכנס באוטובוס א' כפי שקורה בתאונות, כשאוטובוס ב' נמערך פוגע בדופן רכב א'."

(שורות 25-32, עמ' 9 ושורות 1-2, עמ' 10 לפר').

בנוסף, נשאל:

ש. האם תסכים איתי כי שני הרכבים גם המעורב וגם הנאשם בהנחה ושניהם היו בנסיעה איטית?

ת. אחד היה יותר מהר מהשני זאת בוודאות. אוטובוס א' נסע יותר מהר מאוטובוס ב', שניהם נסעו במהירות איטית."

(שורות 27-30, עמ' 10 לפר').

4. במסגרת חקירתו הנגדית של ע"ת 5 - יוסף דני, ניתן חיזוק לדברי ע"ת 3 ששני הרכבים היו בתנועה, וזאת כאשר נשאל:

ש. אני אומר לך שאתה עמדת במקביל לאוטובוס החונה, היית בעצירה מוחלטת במקביל לאוטובוס החונה, למה אני לא יודע. הנאשם התחיל בפנייה שמאלה, וכשהוא במהלך הפנייה אתה מתחיל בנסיעה, מהירות אפסית, פוגע בו, וככה נגרמת התאונה?

ת. לא נכון. אני נסעתי בנסיעה איטית והוא נכנס בי וזהו. זה היה כשהייתי בנסיעה."

(שורות 17-20, עמ' 15 לפר').

התרשמותי מהעדויות ומהחומר שהוצג בפניי, כי התסריט בו אוטובוס ב' היה בתנועה, עולה על הסברה כי

האוטובוס היה בעצירה מוחלטת.

5. במסגרת חקירתו הנגדית נשאל הנאשם:

"ש. נכון שבכיוון הנסיעה שלך בצומת יש שני תמרורים 301, ברורים ובולטים לעין.

ת. נכון. אני עצרתי. הסתכלתי שמאלה וימינה ולא היה שום רכב בצומת".

(שורות 5-6, עמ' 19 לפר').

"ש. מפנה להודעתך במשטרה... לא אמרת לשוטר שהסתכלת ימינה ושמאלה?

ת. אני הסתכלתי שמאלה וימינה אם זה לא כתוב הוא לא רשם. החקירה הזאת היתה בביה"ח".

(שורות 27-28, עמ' 19 לפר').

יצוין, כי גרסתו של הנאשם באשר לכך שהסתכל ימינה ושמאלה הוצגה לראשונה בעת חקירתו הראשית והנגדית. משכך, מדובר בעדות כבושה שמשקלה נמוך יותר.

6. במסגרת ת/3 ציין ע"ת 3 שעל פי ניסוי שדה הראייה ניתן לראות את אוטובוס ב' למרחק 60 מטר מדוד ואילו הנאשם היה מאט ונותן זכות קדימה הוא היה מונע את התאונה.

7. הנאשם נמנע מלהציג חוות דעת מומחה מטעמו שתסתור את המסקנות אליהם הגיע ע"ת 3 וזאת על אף שסנגורו של הנאשם, ציין בפרוטוקול **"אני חושב שזה הדבר הכי יעיל בתיק"**, (שורה 16, עמ' 5 לפר').

8. במסגרת ת/1 מציין הנאשם כי יש לו עד לתאונה בשם ישראל. יחד עם זאת, במסגרת החקירה הנגדית של הנאשם?

"ש. אמרת בחקירה במשטרה שיש לך עד בשם ישראל?

ת. נכון.

ש. הבאת אותו להעיד ?

ת. לא. אם זה היה תלוי בי הייתי מביא 50 שוטרים להעיד. למה אנשי חוק צריכים לברוח מהאמת. הצעתי לעו"ד שלי שישראל יבוא לא יודע מה הוא עשה עם זה.

ש. ישראל הוא עד לתאונה?

ת. הוא אחראי על הקבוצה. אני רציתי שהוא יבוא להעיד. הוא היה באוטובוס

שלי".

(שורות 13-7, עמ' 22 לפר').

9. בעדותו הראשית העיד הנאשם:

"כשאני הייתי לפני האוטובוס והסתכלתי על 2 האוטובוסים הנהג הקרוב אלי לא היה על ההגה, מדובר בחניון אוטובוסים הנחתי שהוא חונה והנהג איננו על ההגה".

(שורות 20 - 19 בעמ' 18 לפרוטוקול).

גרסה זו תמוהה לנוכח העובדה כי שניות ספורות לאחר מכן הופיע לפתע הנהג והאוטובוס החל לנסוע!!!

נראה שהמדובר כאן בחוסר תשומת לב לנעשה לפניו.

10. באירוע שלפנינו מדובר בשתי גרסאות לאירוע כמפורט לעיל.

11. התרשמות הכוללת מהנאשם באשר לאי עקביות, זיכרוננו הסלקטיבי פוגמת ומערערת את מהימנותו.

12. לאחר ששמעתי ובחנתי את מכלול הראיות והעדויות והתרשמתי מהעדים שהעידו בפני, בהסתמך על עדות עדי התביעה להם אני מאמין ועדותם מקובלת עלי, אני מעדיף את גרסת עדי התביעה על עדות הנאשם ואני קובע כי הוכח שהנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

13. לאור כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשע"ה , 14 יולי 2015, במעמד הצדדים.